

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniæ, 1613

Cap. 2. De Instructione fratrum professorum, qui foras mittuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](#)

5 Quinetiam præter solitam curam, suscipiet aliam zelo domus Dei planè dignam. Instâte quippe necessitate, professi fratres, vel foras, uti socij Patrum, ad varia negotia mittuntur, vel ad officia, quæ communicationem cum sacerdotalibus requirunt, domi designantur. Quocirca noua instructione, ac vigilancia proculdubio indigent, quæ ad partes Magistri pertinet.

Cap. 2. De instructione fratrum professorum, qui foras mittuntur.

1 **N**on est animus, de ijs fratribus professis agere, qui cum ætate adulta sint, iustis de causis, quas non possumus certis legibus comprehendere, statim à professione ad res grauiores designantur. Hi quippe, tanquā viri prudentes, ac modesti, qui anno uno, spatia multa confecerint, & sine Religionis dâno, negotia cum sacerdotalibus gerere valeant, in aliquo euentu raro, non male ad hæc onera destinantur; & ob rerū multitudinem, ac varitatem à Magistri cura velut excepti ad proximam Superiorum curam traducuntur. Animusi-

gi-

gitur est, de ijs fratribus professis scribe-
re, qui vti socij aliorum vulgo foras
mittuntur.

2 Hos ergo Magister erudiet, ac mode-
stie, silentijq; præsertim admonebit.
Quod enim ad modestiam spectat, explo-
ratum est, eos arctissime obligari ad cohi-
bēdos oculos, corpusq; totū cū mode-
ratione regendū. Nā præter cultū virtu-
tis, cui ad propriā perfectionē acquirendā studiosius vacare debent, vbi plures
distractionis occasiones ingruūt, cōmu-
ne Religionis bonū eos iā pfessos exti-
mulare debet, nē bonū nomē aliorū Re-
ligiosorū modestia partum obscurēnt.

3 Quod verò ad silentium attinet, mo-
neat Magister, vt cum Patre, quem co-
mitantur, nisi intetrogētur, verba prorsus
non faciant, aut parcissimè faciant.
Cum externis verò nihil prorsus loquā-
tur, sine Patris illius venia: quæ ad ne-
cessaria duntaxat verba, non ad linguā
relaxandam, concedenda est.

4 Iam autem fratres foras prodeuntes,
quod ad interiorem hominem attinet,
monendi sunt, vt Dei præsentiam vigi-
lantius, quam domi, mente petractent,

neque nouarum rerum curiositate se
allici sinant. Experimento enim quoti-
diano patet, animam rerum sacerdotalium
curiositate dissipatam, difficulter ad-
modum sese colligere, & ad rerum ce-
lestium meditationem reuerti.

**Cap. 7. De Instructione fratrum
professorum, qui ad officia
designantur.**

1 **D**ifficile est, inter occasiones mul-
tiplices, virtutis modum mediū-
vetenere. Si enim, qui diu sancte cō-
ixerunt, sibi ab occasione timent; quis
non planè fateatur, rem sanè miram es-
se, inter occasiones, inculpatè versari!
Res certè perspicua est. Quapropter
Magister nouos professos præmuniet,
ad officia sancte gerenda.

2 Monebit, ut Instructiones officiorū
exactè obseruent; & siquid ibi non de-
cretum occurrat, ad ipsum perferant,
ut modos perfectè agendi præscribat.

3 Hortabitur ad perfectissimum mo-
destiæ, ac silentij cultum: ne scilicet ex-
istiment, quia ad officia præstanta & lo-
qui, & intueri, necesse sit, omnem idcir-
co ocu-